

[Alvilda Larsen.]

uge måttet betale fantastiske priser. I Købbyen har der i dag til morgen været masser af varer, men intet salg, fordi slagtere og viktualiehandlere er forsynet med tilstrækkelige varer, de ikke kan få afsat til de priser, der forlanges. Jeg skal undlade at bringe de fantastiske priser på sådanne ting som hamburgerryg, midterkam, kam o. lign.; priserne på disse ting er dobbelt så høje i dag som for blot $\frac{3}{4}$ år siden, men jeg skal nævne en sådan pris som på f. eks. oksekød. Den er i dag i købbyen til morgen 3 kr. 70 øre pr. halvkilo engros, det svarer til 4 kr. 25 øre — 4 kr. 50 øre en detail. Under rationeringen var prisen på oksekød 2 kr. 35 øre engros, og som bekendt var der intet tilskud til oksekød. Jeg tillader mig derfor at spørge: Hvad er så forklaringen på, at man, hvem det end er, der får det nu, i dag, skal have 1 kr. 35 øre mere?

Der er tidligere fra denne talerstol spurgt om årsagen til stigningerne overhovedet, og hver gang har vi fået den forklaring, at det netop var den eller den sæson, at det var naturlige sæsonstigninger, der var tale om, at der intet som helst mærkværdigt var i disse prisstigninger. Jeg tillader mig at gøre den højtærede landbrugsminister og andre af regeringens medlemmer opmærksom på, at der nu er sæson for prisstigninger hele året rundt, og at forklaringer på prisstigninger af den art, som vi hidtil har fået, ikke svarer til de faktiske kendsgerninger. Stigningerne i kødpriserne er de mest grelle, men i kølvandet på disse stigninger følger der andre. Pålæg af forskellig slags er blevet langt dyrere. Grønsagerne stiger, fisken stiger. I dag må der betales over 1 kr. for et kg gamle, runkne gulerødder, 15—20 øre for en ny mikroskopisk lille gulerod. Kartoflerne har længe kostet mere end 20 øre pundet. Rådet: lad være at købe, er derfor ingen udvej for husmødrene. Selv havregrød, ja, grød i det hele taget, er ingen billig spise i dag, hvor både gryn og mælk er usandsynlig dyre. Der er tradition for, at arbejderne hvert år til pinse gerne vil have deres børn ikklædt et par nye strømper, et par nye sko. Denne tradition har allerede det sidste år næsten været ved at forsvinde, og i år er det klart, at der ikke er råd til en sådan luksus som nye strømper eller sko til børnene. I år er det i tusinder af arbejderhjem et spørgsmål om den nødvendige mad. At dette er rigtigt, vidner jo bl. a. det initiativ om, som pastor Fjeldsøe har taget med at indkalde beboerne og husmødrene i Ryes-

gade til et protestmøde i aften mod kødpriserne. Jeg vil gerne gøre den højtærede handelsminister opmærksom på, med hvilken interesse Danmarks husmødre følger hans færd. Tre gange i løbet af de sidste dage har jeg hørt husmødre i butikkerne udtale sig til deres handlende med følgende ord: nå ja, nu skal Krag jo giftes, så vil han nok få at mærke, hvad der skal til i husholdningen, og mon så ikke vi vil opleve, at der sker noget med priserne! Se, højtærede handelsminister, den forventning nærer jeg ganske vist ikke.

Den højtærede handelsministers budget kan sikkert bære de priser, vi har. Jeg ved ikke, hvilke forventninger husmødrene nærer til den meddelelse, den højtærede kvindelige minister fru Fanny Jensen gav for en måneds tid siden her i tinget, hvor vi også diskuterede priserne, meddelelsen om, at forbrugerrådet og priskontrolrådet, prismyndighederne i det hele taget, havde opmærksomheden henledt på priserne, og der ville sikkert snart ske noget. Jeg ved som sagt ikke, hvilke forventninger husmødrene stillede til denne meddelelse. Jeg ved kun, at der intet skete efter disse undersøgelser, at der intet skete efter den kontrol, der blev stillet i udsigt. Men en ting ved jeg, og det er, at jeg i dag taler på hundredtusinder af danske husmødres vegne, når jeg anmoder regeringen og rigsdagen om at gribe ind og sikre arbejderhjemmene de fornødne levnedsmidler; derfor skal jeg tillade mig at stille følgende forslag til motiveret dagsorden:

„Idet folketinget opfordrer regeringen til at standse prisstigningerne og til omgående at gribe ind overfor de opskruede priser på levnedsmidler, fortsætter tinget behandlingen af forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret fra 1. april 1949 til 31. marts 1950.“

Formanden: Der er nu stillet følgende forslag til motiveret dagsorden:

„Idet folketinget opfordrer regeringen til at standse prisstigningerne og til omgående at gribe ind overfor de opskruede priser på levnedsmidler, fortsætter tinget behandlingen af forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret fra 1. april 1949 til 31. marts 1950.“

Jeg skal lade dette forslag til motiveret dagsorden indgå i forhandlingen.

Poul Hansen (Kalundborg): I eftermiddags opfordrede jeg den højtærede udenrigsminister til at give en redegørelse for udviklingen